



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย
และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลนครเชียงราย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย และ
สาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย ขอทราบรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร จำนวน ๒ ราย คือ [REDACTED]
[REDACTED] ว่าบุคคลทั้ง ๒ ราย มีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์สินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย มีหนังสือ ที่ บชช. ๐๕๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ และ ที่ พพช. ๖๖๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีนครเชียงราย ว่า เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐตามคำนิยามในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่จะอยู่ในข้อยกเว้นของมาตรานี้ ดังนั้น ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย จึงไม่สามารถแจ้งข้อมูลเงินฝากดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/๓๔๑๔ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย ดังกล่าว

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และมีฐานะเป็นหน่วยงานเมือง มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

ค้างภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่เทศบาลนครเชียงรายตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นเงินจำนวน ๑๗๘,๔๓๓.๗๕ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นแปดพันสี่ร้อยสามสิบสามบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ชร ๕๙๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย ขอทราบรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร จำนวน ๒ ราย ดังกล่าว ว่า มีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์ลินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย มีหนังสือ ที่ บชช. ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ และ ที่ หพช. ๐๙๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามลำดับ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบข้อมูลบัญชีเงินฝากของธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย แล้ว ไม่มีบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารกรุงไทย สาขาอยุบีกซี เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเมืองราย แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักษาราษฎร์อยู่น่องตนได้

คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๗ /๒๕๔๗

หน้า ๓ ใน ๔ หน้า

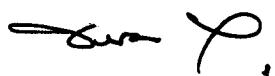
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์



หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)



กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิคิษฐ์)



กรรมการ

(นายธีกหาณ โตมรศักดิ์)



กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

คำวินิจฉัยที่ สค ๒๗ /๒๕๕๒

หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาควิชิตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)